

שטראוס יוסף-צבי ("יוסי")

בן מאיר וחייה-רחל. נולד ביום 14 בדצמבר 1930 במאקו שבהונגריה. למד בבית-ספר עממי ונוסף לכך קיבל חינוך תורני-דתי מובהק. במלחמת-העולם השניה גורש עם אמו ואחיו ואחיותיו לאוסטריה, נשארו בהיים וב-1945 חזרו הביתה אל האב. הנער יצא ב"נתיב-הבריחה" לגרמניה וצרפת, הצטרף לחבורת נוער של "אגודת ישראל", העפיל באניה "לטרוון", נשלח לקפריסין

ושם המשיך ללמוד תורה והשתדל ללמוד גם מלאכה. כשעלה לארץ באופן לגלי ב-1947 נכנס ללמוד בישיבת "קול תורה" בירושלים ונתחבב על רבותיו וחבריו. בינתיים הגיעו ארצה גם אחיו ואחיותיו. באמצע נובמבר 1947 כתב לאחותו בתל-אביב, שתתעניין בדבר התנאים להתקבלותו בישיבת "תורה ומלאכה" בכפר-אברהם שבפתח-תקוה, כי היה בדעתו לחלק את זמנו לתורה ולעבודה ולהקדיש את שעות התורה ללימוד שקדני, כדי להשלים מה שהחסיר בשנות הגירוש והנדודים. כעבור שבועים, עם התחלת ההתקפה הערבית, סילק הצדה את דאגותיו לעתידו וישר מה"ישיבה" הלך להתנדב לצבא-ההגנה בהיותו רק בן שבע-עשרה, בגיל שחובת הגיוס אינה חלה עליו — ורבותיו שיבחוהו על כך.

שירת בגדוד "בית-חורון", השתתף בכל הקרבות במרחב ירושלים, השרה רוח עליונות ובטחון על חבריו ונתחבב עליהם. לפני צאתו לפעולה האחרונה ניבא לבו את העתיד להתרחש ואז ביקש מחבריו, שאם יקרהו משהו יודיעו-נא על כך לאחיו בתל-אביב (הוריו

עוד היו אז בחוץ-לארץ ורק בינואר 1949 הגיעו ארצה). נפל בקרב
באזור ארמון הנציב ביום י"ב במנחם-אב תש"ח (ב-17.8.1948) ונקבר
בשייך-באדר א'. ב-30.8.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים.